

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto. Alexio co[n]fessore. Cap[itulum]. cvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iulii ocurrētibus.

Fo. clivij.

martyre dudum conuersatus est: et plurima vna secum miracula pfect: ut de eo diceat in passio de donati. vii. idus augusti. Post hec in ciuitate ostien. degens: gallicani martyrem eodem veniente suscepit: et in christi fide confortauit. Deniqz tentus a quadratiano pside in prefato oppido: cum sacrificare noller fu stibus cesus martyrium sumpfit. xvii. kal. augusti. tunc corpus ibidez tumulatu quiescit.

De sancto leone papa quarto. Cap. cxi.

Eo pa pa huius nominis quarti natiōe romānū er patre rodulpho sergiō pontifici in episcopatu romano succēsīt: sed annos vii. mēses tres. dies sex. Hic primū a parentibus ob studia litterarū

in monastario seti martini iuxta ecclēsīa sancti petri apti positi fuit: ubi nō solū scīa: sed etiā conuersatōe tāq pfect monachū pfect. Hic sergius papa postmodū faciēs p̄bterū: titulu sc̄t̄o quattuor coronatorū eidē assigñauit. Quo sergio mortuo et needū sepulto q̄es romāni tā clerū q̄ p̄plus vna voce leonē in summū p̄ficiē elegērūt. Qui mox factū p̄ficer basilicas aplorū petri pauli: et alias ecclēsias quas pauloāte saraceni deuastauerāt: honoſifice restaurauit. Ecclēsīa quoqz de nouo edificauit: q̄ dicit̄ sc̄t̄ maria noua. Karolū lūdouici filiu imperatorē coronauit. Hic etiā iūdīose sup q̄busdā criminibz accusat: synodū cogregauit: et se iuramento innoxii demōstrauit. Lui etiā tēpore alidulphus rex anglorū: q̄ pri tōti aglie obtinuit monarchia: devotoris cā venit romā: et corā leone papa obtulit tributū sc̄t̄o petro de vna quaqz domo: argētūnummū in anno: et hoc tributūvqz hodie p̄seuerat. Hic p̄t̄ ex catholice multe patetie: multeqz humilitatis diuiniarum scripturarū extitit feruētissimus per scrutator vigiliis et orationibus semper intentus. Qui dum normanos a romanorum finibus deturbare saragīt: cum multis captus nunq̄ consensit se sine alijs relaxari. Hic pro neapolitanis in mari contra saracenos pugnantibus orando collectā fecit. Deus enim dextera beatum petrum ambulantem tē. Et postq̄ muros ciuitatis leonis reparando perfecerat: apponend seras portis fecit et dixit illaz collectam. Deus qui beato petro apostolo collatis clauibus tē. Illi autem saraceni qui cum magna multitudine romanī venerant spoliatis ecclēsīs duz in aphricam redejunt in mari submersi sunt. Leo papa morit: et in ecclēsia sancti petri

sepelit. Luius festum agit. xvii. kal. augusti. Et cessavit episcopatus dies. vi.

De sancto Alexio confessore. Cap. cxv.

Alexius fili

us euphemiani nobilissimi romāni: et in aula imperialis palatī primi tpe archadii et honoris imperator in urbe claruit. Qui euphemian⁹. cccccce seruos habebat: q̄ zonis aureis cingebant. Ipse vō misericordie opib⁹ insistebat et in domo sua quotidie tres mensas paupib⁹: pegrinis: orphanis et viduis pabat: quib⁹ refectis ipse ad horā nonā cū viris religiosis cibū sumebat. Lui aut eidē multa p̄cū instātia dñs alexii filiū p̄cepislet et cōnge aglaia noīe ipsi abo deinceps in castitate viuere firmauerūt. Puer autē setis liberalibus disciplinis ifra annos pubertatis plenū erudit: factū adolescēs puellā de imperiali domo duxit: vroze. Lui aut iuuenis cū puella nocte itra cubiculū iclusus eset sposaz suā cepit i del timore iſtruere: ac ipsaz ad virginitas obhūtiā p̄uocare. Deinde anulū et caput balhei q̄ cīgebat sibi seruāda tradidit: et de substatia sua multū aurū accipiēs: occulte ad mare discessit: et ascēdēs naūe laodiciāvqz p̄uenit. Indeqz i edessaz ciuitatē syrie p̄fect⁹ est: vbi imago xp̄i diuinit⁹ facta i syndō habebar. Quo puenies oia q̄ secū tulerat pauperib⁹ tribuit: et vilib⁹ idut⁹ ipse cū ceteris paupib⁹ in atrio sc̄t̄e dei genitricis mēdicare cepit: oia q̄ sibi dabant vltra quotidiani vici etiā genēs ipēdes. Mater vō de fili⁹ absentia admōdu p̄tristat⁹: missis pueris ad diuersas mudi p̄tes cū vobis p̄quirebat. Quoꝝ aliquidū ad edessaz ciuitatē venissent ab eo cogniti: s̄ ipz minime cognoscētes: eidē cū ceteris paupib⁹ elemosynas tribuerūt: q̄ grās deo egit: q̄ a suis suis elemosynā p̄cepislet. Secueriſqz pueri iniciauerūt q̄ iōm necubi inuenire potuſſerūt. Quapropter tā parētes q̄ oēs cognati et affines incolabiliiter tristabant. Spōsa vō cū socera se p̄petuo māſurā in castitate p̄misit: donec de spōso suo nono p̄cipe re posset. Lui ergo alei⁹ per annos. xvi. in atrio p̄dicto cōmorat⁹ eset: imago tādē dei genitricis: q̄ ibidē erat: custodi ecclēsī iussit: virtū dei alexii i ecclēsī itromitteret: q̄n dign⁹ erat: euqz ei ad oculū ostēdit quē custos festin⁹ in basilicā itroduxit. Nō factū dñi cū cōis inotesceret: et ab oib⁹ venerari cepislet: hūanā glīas vir dei fugiēs ide recessit: et laodiciā venit: ibiqz naūe ascēdēs: cū i tarfuz cīlicie ire dispōeret: dispēlate deo natūs a vēs impulsā i romanū portū applicuit: qđ cernēs

clvij

Liber

Alerius dispositus in animo suo nulli extra-neo onerosus esse: sed in domo paterna inco-gnitus habitare: patre ergo a palatio rede-n-te multitudine obsequitum circumdatu[m] obuiuz habuit: ac post euz clamanit: ut se peregrinu[m] in domo suscep[er]et: et de misericordia mense sue nutri-ri faceret: ut suu[m] quoq[ue] filii pegrini de[m] mihi re posset. Quod pater audiens ob amorem filii ip-sus suscep[er]et: et cibis de mesa sua ei p[ro]sternit ac locu[m] in domo sua p[ro]priu[m] tribuat: et ministru[m] p[ro] priu[m] delegauit. Precepsit i[n] orationib[us] p[re]seuerabat: et ieiunijs ac vigilijs infistebat. Famuli autem domi ipsu[m] multipliciter deridebat: et aqua vte filiu[m] sup caput ei[us] frequenter fundebat: et mul-tas ei iurias faciebat: hec autem patientia sua sustinebat. Sicque xvii. annis in domo patris in cogitatione manuit. Videlicet quod per spiritu[m] q[uod] eius obitus appropinquaret: charta cu[m] atra-mento petuit: et totum ordinem vite sue conscripsi[t]. Domica igit[ur] die post missarum solenitatis in eccl[esi]a sancti petri: vot de sanctuario sonuit dicens. Venite ad me o[ste]ndentes laboratis et ceteris q[uod] audientes oea in facies suas ceciderunt. Et ecce vox secunda dicens. Querite virum dei: ut orez pro româ. Querentibus illis et non inuenientibus: iterum dictum est. In domo euphemiani querite. Ille requisitus se de hoc nihil scire dicebat. Tunc imperatores archadius et hono-rius una cum pontifice innocentio ad dominu[m] p[re]dicti viri p[re]uenierunt. Ecce minister alexij ad dominum suu[m] venit: cuiusq[ue] obitio nunciavit. In trans euphemianu[m] ip[su]m defunctu[m] repperit et vultus eius tanquam angelii rutilante vidit: voluitq[ue] chartam quia tenebat in manu accipere: sed nequit. Et iens igit[ur] cu[m] hoc imperatorib[us] et pontifici nunciasset: et illi ad eum intrassent: corpusq[ue] ex parte dei: ut fibi cedula dimis-seret: adiurassent: accedentes pontifex manu char-tam accepit: et ille statim ei eam dimisit: qua de mandato pape: coram omni multitudine lecta. Euphemianus hec audiens obstupuit et factus exanimis in terram decidit. Cum vero ad se redisset: vestes seidit: canos capitis enellere cepit: et semetipm discerpens: ac super corpus filii corruens amarissime fleuit. Mater eius hec audiens: quasi leena rupes rhetet: scissilisq[ue] vestib[us] tota dissoluta exire: et lamentabiles voces emittens: inter populi frequen-tia se super defunctu[m] filii precipitauit: ac ibidez quasi mortua permanuit: deinde reuulsus plaectu[m] dolorosum emisit. Sponfa etiam ipsius induita lugubri teste cucurit: et lachrymas inconsolabiles supra corpus effudit. Tunc ponti-fex et imperatores corpus in honoratophere tro ponentes duxerunt in media ciuitatem: et nunciati est inuentum esse hoiem quem querebant: et oes ad sanctum corpus cucurrebant. Si quis autem infirmus illud tangebat: protinus curabat. Nam et ceci illuminabatur: et leprosi-

Sertus.

nundabant: et demones fugabant. Cuius p[ro]heretrum ipse pontifer et imperatores et deu-tione portare ceperunt: sicque o[ste] populo comi-tante corpus ad eccl[esi]a sancti bonifacii martyris perduxerunt: et illic ei per vii. dies sepul-crus et auror[um] et ceteris parari fecerunt: in quo corpus sancti p[ro]fessoris condiderunt: de quo odor maximus refragrabat qui cuncta aromata su-perabat. Quieuit autem in tempore xvi. kalendas augu-sti circa annos dñi ccclxxviii.

De sancta Marina virginine. Cap. viii.

Arina

virgo in partibus grecie clausa-ruit. Hec cum patri suo unica foret: et pa-ter relato seculo: monasteriu[m] introisset: ea cuida prospicuo commendauit: et in ce-nobio summa obedientia deo seruire cepit. Quia autem p[ro] filia affligeretur: in-terrogavit eum abbas: cur magis solito tristitia refert: qui dirixit se filium unicum in seculo reliquisse: noluitq[ue]: q[uod] esset filia: ppalare. Abbas vero q[uod] diligebat virum: eidem concessit ut filius suus in monasterio reciperetur. Pater ergo habitu virili eam induit: et mitato no[n]e marini ipam vocauit. Virgo igit[ur] seta in monasteriu[m] recipiatur: et masculus ab oib[us] putatur: ac frater marinus vocatur. Cepit autem valde religiose viue-re: et oib[us] obedientia exhibere. Quia autem esset anno xvii. et pater eius mortuus appropinquaret: filia sua vocauit: et ea in seto p[ro]posito con firmauit: precipiens ne cuique aliqui reuelaret q[uod] mulier esset. Mortuo ergo patre tenebat doctrinam eius: et erat obedientia oib[us]. Vabant igit[ur] fratres euz currunt et bobus: et monasteriu[m] necessaria deferebant. Verum iussu abbatis frater marinus aliqui cu[m] plaustru[m] cepit acce-dere: et fratres ad portandum ligna uiuare. Quod fuerant autem sepium hospitari in domo cuiusdam nobilis pandochii nomine si quando eos hora tardior[um] redeundi prepediret. Quia filia virgo cu[m] de quodam milite cocepisset inter rogata a parentib[us]: fratre marini se violasse asseruit. Quod cu[m] pandochius abbati nunciasset: interrogassetq[ue] marinus cur tam flagitium co-misisset: se peccasse confiteret: et venia humili-ter precaret. Statimq[ue] abbas illuz verberibus cedi iussit: deinde de monasterio eiecit. Ipsa vox oia patientissime ferens: tribus annis ante ostium monasterii mansit nec inde aliquando discessit. Sicque bucella panis unica quotidie sustentata: ac si peccatum commisisset in penitentia p[re]seuerauit. Post triennium vero in-fans ablactata: et abbati mittit: ac fratri marino tradit[us] educandus: quem virgo dum p[ro]biens ac si propriu[m] aluit: et cu[m] eo ibidem permanuit.